ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα συμψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ιδ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν
Ἑρμύλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πολύθεον πλάνην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμούς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοὶς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς διάκονος, Ἕρμυλε, ἐκλογὴ θείου Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας, καὶ νὺν εἶς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότατος.

Ξεσμοὺς καρτερήσαντες, ταὶς προσταγαὶς τοῦ δικάζοντος, ἓν σαργάνη ἐβλήθητε, καὶ τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε, καὶ νὺν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.
Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ὁσίων
Ἦχος πλ. δ'
Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι
Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἔφοδον γενναίως, τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοὶς ξίφεσι προθύμως, Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους. Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. Πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιοι Χριστοῦ ἠγωνίσασθε, τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἑκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα γενναίως, καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως, διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γάρ, μαχαιρῶν κατεφρονήσατε, βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπεμείνατε, ἵνα ὁμοῦ ἀναδήσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἥμών.
Δόξα...
Ἦχος πλ. δ' Τοῦ Στουδίτου
Ὅσιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. Παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς
Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται, ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμ ἐν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφήν, ἀχειροποίητον, καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ ἀποστολικήν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν, Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πάσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοὶς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ὤφθη τὸ Πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὀπίσω.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφήτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοὶς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατεία τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῶ πνεύματι, ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτήρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νύν... Ὁ αὐτὸς

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνη, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτὴρ ἓν τοὶς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη, Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταὶς αὐτῶν ἱκεσίας , ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἦχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου, ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέα, περιστερὰς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτο

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεοῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοῖνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν θεοφόροι, φέροντας τοίς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι, διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... καὶ νὺν

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑπέκλινας

τὴ παλάμη, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, διὸ σὲ ἱκετεύομεν. Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν γεραίρω Μαρτύρων Σῶτερ κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν θαλάσσῃ Ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται».

Τίμιοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς, τῷ στερεώματι σοφοί, τῆς Ἐκκλησίας ὤφθητε, καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Ὤφθητε ὥσπερ ἄνθρακες νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρί, τοῦ Πνεύματος Ἀοίδιμοι, καὶ εἰδώλων τὴν πυράν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν τοῖς ῥείθροις τὴν ἡμῶν, ἀσέβειαν βυθίσαντος, ἀθεΐας ποταμούς, Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον

Στῆσόν μου ἁμαρτίας τοὺς ὀχετούς, ἡ τοῦ θανάτου τὴν φθοράν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ κατάνυξίν μοὶ δός, Θεοκυῆτορ Πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς,

Ἄθλους ἀνυμνεῖν Πατέρων κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Ἀσκήσει φωτοειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τὴ κενώσει τοῦ αἵματος, διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοὶς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσι.

Θαλάσσῃ τὴ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε, τὸν Φαραὼ Σοφοὶ τὸν νοητόν, τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοὶς ὀχετοὶς ὠλέσατε, καὶ ἀφανία παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονὴ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου λάμπουσαν.

Οὐ θλίψις οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὗ μακρυσμὸς παντελὴς τῶν κοσμικῶν φροντίδων, Ἀθληταί, οὐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ἡμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον

Ὑπάρχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πάσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτός, εὐσπλαγχνία γενόμενος, ἵνα βροτοὺς δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ γ'

«Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταὶς καρδίαις τῶν δούλων σου καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοὶς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις».

Ῥεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες τῶν μελλόντων ἐποθήσατε, ἀδιάρρευστον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ἀνδρείως ἀντέστητε θεόφρονες, παρανόμως τῷ προστάσσοντι, ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι, καὶ νίκης

οὐρανόθεν, εὕρατε στεφάνους.

Ἰνδάλματα πλάνης ἠδαφίσατε, ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες, ἑαυτοὺς δὲ ἀνεστήσατε, ναοὺς σεπτοὺς καὶ στήλας, τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον

Ῥομφαία τὸ πρὶν ἡ στρεφομένη, τὰς εἰσόδους μοὶ δίδωσιν, αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, Παρθενομῆτορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Τῶν Ὁσίων

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Συντετριμμένη, διανοία Θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι.

Ἀποσκοποῦντες, τῶν μενόντων Σοφοὶ τὸ ἀΐδιον, τῶν ἀστάτων καὶ ῥευστῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε, ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμω τῶ θείω, εὐσεβεῖ διανοία πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νὺν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτω Καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τὴ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτω σοφία Θεοῦ, οὐ γὰρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου Φιλανθρωπε».

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἐν ὕδασιν ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοί, ἐν αὐτοῖς τὸν βεελίαρ, βυθίσαντες χάριτι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μάρτυρες, ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγάλλεσθε, ταὶς τῶν Ἀγγέλων χορείαις, μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε.

Δόξα... τῶν Ὁσίων Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὡς πάροικοι δεικνυμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὅσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τὴ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων, διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν.

Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον

Ὀφῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυροῦντος, τοῦ Πατρὸς τῶ συνθρόνω, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης, αὐτὸς ἐστιν ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ δ'

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Ὡς τοῦ Λόγου διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἕρμυλε ἀπόνοιαν, τῶν παρανομούντων προθυμότατα.

Μίαν φύσιν θεότητος, μίαν ἐξουσίαν, καὶ κυριότητα, οἱ θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν.

Ἀναρτήσει ξεόμενος, καὶ ταὶς ἀληδόσι περιδονούμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, ἀθλητὰ θεόφρον

Μάρτυς Ἕρμυλε.

Θεοτοκίον

Ῥαθυμία καθεύδοντα, καὶ τὴ ἁμαρτία συγκαλυπτόμενον, πρὸς με, τάνοιαν μὲ Πάναγνε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακάλεσαι.

Τῶν Ὁσίων

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Μὴ τοὶς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸς θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὅσιοι, τῶν παρανομούντων ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι.

Ἐπιάνθητε ὡς ἄρνες τὴ ἐγκρατεία, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἱμοβόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὅσιοι Χριστοῦ προσηνέχθητε.

Ἱερεῖς τε καὶ πρεσβῦται καὶ νεανίσκοι, οἱ Ῥαϊθω καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες.

Θεοτοκίον

Νεουργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὀφθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος, αὐτῷ μελωδήσωμεν. Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ ε'

«Ἵνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, ὑπὲρ ἥλιον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα, καὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος θεομακάριστοι, καὶ τῶ ὑπὲρ φύσιν, ἑνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, τὰς πικρὰς βασάνους, καὶ τοὺς ξεσμούς, καὶ τὰς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στερρότητι.

Ῥωμαλέως ἀντέστης, Μάρτυς τῶ δικάζοντι ἔνδοξε Ἕρμυλε, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, οὐρανόθεν Παμμάκαρ ἠξίωσαι, τῶ καλοῦντι πόθω, προσομιλῶν ὡς ἀθλοθέτη, καὶ τούς τούτου ῥωννύοντι Μάρτυρας.

Θεοτοκίον

Ὡς καλὴ ὡς ὡραία, ὡς τὴ καθαρότητι περιαστράπτουσα, τὸν ὡραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεουργικῶς Παρθενομῆτορ, παρεχόμενον πλούτω χρὴ στότητος.

Τῶν Ὁσίων

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Παράδεισος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον.

Αἱμάτων τοὺς κρουνούς, τῶν δακρύων συνάψαντες, τοὶς ῥεύμασι θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, μακάριοι εἰλήφατε.

Θεοτοκίον

Ἐκύησας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου Παρθένος, Ἁγνὴ θεοχαρίτωτε.

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ ς'

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς, Ἰωνάς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίοις ἀπερρίφητε ῥείθροις, καὶ ἐν αὐτοῖς, δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προστάτην ἐπνίξατε, Πανεύφημοι, καὶ νύν ἡμῖν, ἰαμάτων κρουνοὺς ἀναβλύζετε.

Σαργάνη ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἀθλοφόροι, καὶ πρὸς ζωήν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα, εὑράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ὡράθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίζεσθαι Στρατόνικε Μάρτυς, ὑπομονῆς ἀπερίτρεπτος στῦλος, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσι.

Θεοτοκίον

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τοῦ νοός, ἐκτροπὰς πολυτρόπους, ὡς συμπαθὴς Θεοτόκε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπόν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι.

Τῶν Ὁσίων

Θύσω σοὶ μετὰ φωνῆς

Ῥήξαντες, προσπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοτάτω θανάτω, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτω, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος.

Ὡς ὄρη, ὑψηλὴ πολιτεία δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστεία, τοῦ Χριστοῦ τοὶς ποσὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων Μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πίων, μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον

Κοίμησον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα, τὴ ἀκοιμήτω σου Κόρη, ἱκεσία δέομαι καὶ μὴ δώης, ἁμαρτίας, ἀφυπνῶσαί με ὕπνον βαρύτατον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων

Ἦχος α' Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνήν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι, ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, μαρτύρων καί. Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρω νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλὴ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτός, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταὶς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον, ἔνθα νὺν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι

- Ἡ σαργάνη ναύς, Ἑρμύλω Στρατονίκω,
- Κοινὸν κατάπλουν εἰς βυθὸν ποιουμένοις

- Ἕρμυλον ἠδ' ἑτάρον δεκάτη πνῖξε τρίτη Ἴστρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήιμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στίχοι

- Τὸν Ἰάκωβον θνητὸν ὄντα τῇ φύσει,
- Θνητοὶς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

- Ῥάβδοις Ἀθανάσιε σαυτὸν ἐκδίδως,
- Σπεύδων θανεῖν μέν, ζῇν δὲ πολλῷ κρειττόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Παχώμιος καὶ Παπυρῖνος ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τοιοῦτον εὗρε καὶ Παπυρῖνος τέλος,
- Οἷον σὺ Παχώμιε, βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τὰ ἐγκαίνια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τῆς καλουμένης τοῦ Βαθέος Ῥύακος.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ ζ'

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἔρρει μελίρρυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν τῆς καρδίας, Στρατονίκου τοῦ σοῦ, συνάθλου κατευνάζων, ἀναβοῶντος Ἕρμυλε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναῖε Μάρτυς, ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, προθύμως ἀναμέλπεις. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρὸς ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν, ὑδάτων διασώζει τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατῴκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγήν, βλυστάνων τοὶς βοῶσιν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῶν Ὁσίων

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι

Λελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοὶς πυρσεύμασιν, ἄθλοις Ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοὶς ὀφθέντι διὰ σαρκός, ᾠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὅσιοι.

Ὁ θεῖος Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, μακαριζέσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, πάλαι μανναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ η'

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τοῦ, τοὺς ἰδών, τὸν δημιουργόν, καί, Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἄνυμνείτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ τοῖς νιφετοῖς, τῶν ἀλγεινῶν κυκλούμενος, ἀοίδιμε Ἕρμυλε, τοῦ Στρατονίκου δὲ ποδηγός, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τοὺς ἀγῶνας ἐγένου, μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀκλινεὶς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἄθλησιν, καὶ τῶν οὐρανίων, δωρεῶν ἐπάξιοι, οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, λίθοις κελευσθέντες, οὗ προσένειμαν σέβας. Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων, ἀνεβόων Δεσπότη. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὰς πλευρὰς τοὶς ὄνυξιν, ἀνορύττων ὁ τύραννος, καὶ τοὶς σπαθισμοίς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρεισμένον θεία στοργῇ, καὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, κατανοοῦντα τὸ κάλλος, ᾧ νὺν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθῶς ἀνακράζεις, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τὴ φύσει ἀπρόσιτος, ὤφθη προσιτὸς μοί, σάρκα περικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου τὸ φορτίον σκορπίσαι, καὶ σῶσαι μελωδοῦντα. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοίς, ἀνδραγαθήμασιν, ὡραϊζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἅπαντας, χορευτὰς ἐνθέους δείκνυσιν, ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτόν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐτύθητε οἷά πὲρ ἀμνοί, βαρβάρων ξίφεσι, κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς κατεσκηνώσατε, μελωδοῦντες. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κυριον.

Γυμνοῖ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τοὺς προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσιοι κάκιστον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε, καταστολὴν δὲ Ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφότες, τοῦτον αἰσχύνην Σοφοὶ ἐνεδύσατε.

Θεοτοκίον

Ἀνοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ Θεοῦται ἀληθέστατα, Θεοχαρίτωτε Ἁγνή, βροτῶν τὸ φύραμα τῶν βοώντων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ θ'

«Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκών, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τήν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἱστίῳ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως, ὅπου Μάρτύρων οἱ χοροί, Δικαίων ὁμήγυρις, ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς, καὶ χαρὰ ἑορταζόντων τῷ πνεύματι.

Ὤθρισαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, πρὸ Ἑωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμόντες τὸ βαθύ, σκότος τῶν κολάσεων, καὶ νὺν αὐγάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην Ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν Παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπιτελοῦσα ἄγει χαρμόσυνον, καὶ φωτοφόρον ἑορτήν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφοδότην ὑμῶν, μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας.

Ἤρθητε πρὸς περιφανές, μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος ἅγιον, καὶ κατειλήφατε, τοῦ πόθου πέρας ὄντως μακάριοι, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Μάρτυς Στρατόνικε, σὺν Ἑρμύλω τῶ σοφῶ καὶ θεόφρονι.

Θεοτοκίον

Φεἶσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκούσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσης κρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ὁσίων

Λίθος ἀχειρότμητος

Ἱερολογίαις Ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέρας, τοὺς ἐν Ῥαϊθῷ καὶ Σιναίω, βεβιωκότας ἐν Ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

Ὢς πανευκλεεὶς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεὶς οἱ ἀγῶνες, ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστέφθητε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῶ Κυρίω, καθιερώσατε ὁσίως, τοὶς τῆς ἐγκρατείας ἱδρῶσιν, ἁγιασθέντες καὶ ταὶς τοῦ αἵματος, ἐπιρροαὶς ξηράναντες, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Ἡ θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαίς λαμπρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων, τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιαυγάζει χάριτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον, σοῦ Παναγία Δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἱρμὸς

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁσίων

Ἐν πνεύματι τῶ ἱερῶ

Τοὶς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνατε, ἐπὶ τέλους δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, τῶν Πατέρων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ῥαϊθῶ καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθύς, τῶν θαυμασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα. Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθεν νὺν ἐπεφάνη, ψαλμοὶς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαὶς ὑμνήσωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην. Ὢ καινοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδὰμ ὁ Ποιητής, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει της καρδίας, δράμωμεν πιστοί, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νὺν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ

κράξωμεν. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὀπίσω.

Νὺν τοῦ Ἱεσσαί, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος, θείαν κιβωτόν, καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον, ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον, ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χειραπτήσας, πιστῶς ἔκραζεν. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἄσατε ᾠδαίς, αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις, ψάλατε βροτοί, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως, ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ῥείθροις, Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου, λαοὶ κράξωμεν. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Μακάριοί ἐστε Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μέν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε. Μάρτυρες δέ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοίς.

Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται, ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικήν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πάσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοὶς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.